

eller det kan være, hvis der er nogle, der ønsker at etablere nye partier, eller af andre grunde. Der er mange forskellige sammenhænge, hvor folk engagerer sig, så jeg forstår ikke, hvorfor det skulle være urealistisk, hvis man føler, at kommunalbestyrelsen har snydt vælgerne.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Det urealistiske kommer ind, når det skal være netop 50 pct. af de vælgere, som har afgivet stemme, i dette tilfælde den 20. november 2001. Men jeg tror såmænd ikke, at yderligere meningsudveksling vil fremme forståelsen. Vi står vist for langt fra hinanden.

Ole Stavad (S):

Jeg vil modsat fru Gudrun Laub sige, at hvis det var sådan, at jeg skulle fristes af et af de fire forslag på det kommunale område, vi har til første behandling her i dag, så er det dette her.

Kl. 14.05

Jeg mener faktisk, at der kan føres mange gode argumenter på banen for den tankegang, der ligger i forslaget, og jeg synes egentlig ikke, at en række af de argumenter, som indenrigsministeren fremførte, virker imod det. Jeg er fuldstændig enig med indenrigsministeren i, at hvis demokrati skal betyde noget, er det jo ikke noget med, at man kun vælger hvert fjerde år; så er det noget med, at man har en dialog, at man er i kontakt med borgerne, og at man giver borgerne mulighed for at komme til orde, også i valgperioden.

Man kan sige, at hvis det er sådan, at borgerne – meget, meget, meget bredt, som det her er udtryk for – har oplevelsen af, at uanset hvad man siger, sidder der nogle folk, der overhovedet ikke lytter, ville det være en reaktionsmulighed, som gjorde, at man måske kunne få de folk til at lytte. Det synes jeg egentlig er noget, der vender den anden vej.

Fru Gudrun Laub siger, at vælgerne ved godt, at de skal stå ved deres stemmeafgivelse. Jo, jo, men hvad nu, hvis vælgerne oplever, at de, de har valgt, ikke står ved det, de har lovet?

Med hensyn til ikke at samle underskrifter har vi jo i øjeblikket et eksempel i Sønderjyllands Amt. Jeg skal ikke forholde mig til det, men oplevelsen i Sønderjyllands Amt er, at Venstre, amtsborgmesteren og Venstregruppen derved løb lige så stærkt, de kunne, næsten inden blækket på krydset var tørt. F.eks. lukkede en bank i 3 timer og sendte folk på gaden for at

samle underskrifter, og folk skulle endda betale 100 kr., forstod jeg, for at blive medlemmer. Det er jo udtryk for det engagerede demokrati, og det synes jeg er noget, vi skal tænke over.

Når jeg alligevel når en konklusion, som fru Line Barfod formentlig vil være mindre glad for, er det, fordi jeg synes, der er et problem, næsten uanset hvor vi sætter procenten. De 50 pct. er rigtigt, når vi er ude i ekstremerne, og det skal være noget, hvor der virkelig er folkestemninger, der vil noget. Det er i sig selv tiltalende i forhold til en lang række af de andre argumenter, vi har fremført tidligere, og som sådan set også svarer til nogle af de argumenter, som indenrigsministeren har fremført.

Men det bliver alligevel meget tilfældigt – forstået på den måde, at hvis vi tager en lille kommune som Læsø, vil jeg ikke afvise, at hvis der virkelig kommer rav i den, er det ikke en fuldstændig uoverkommelig opgave. Men hvis vi tager kommuner som Aalborg eller Århus eller København, tror jeg, vi må erkende, at så vil det ikke være praktisk gørligt i det virkelige liv.

Jeg synes også, det er relevant, at man nævner Farumsagen i denne forbindelse. De vælgere, der stemte den 20. november, har jo stemt på grundlag af et glansbillede, som er så langt væk fra virkeligheden, at vi stadig går rundt og har svært ved at forstå, at det ikke er løgn.

Men jeg tror altså, det er en meget, meget, meget svær mekanisme, og jeg tror, at uanset om vi siger 50 pct. eller 10 pct. eller et andet tal, bliver det nærmest umuligt at få noget, der virker efter den hensigt, som Enhedslisten har med forslaget. Det er en hensigt, der egentlig tiltaler mig ganske meget, for det er jo hensigten at appellere til engagementet hos borgerne. Godt nok har vi et repræsentativt demokrati, og vi er nogle, bl.a. jeg selv, der også synes, at det er dét, vi skal have, og at det er vigtigt, at det er den måde, vi styrer på. Men et repræsentativt demokrati er jo netop repræsentativt og virker kun, hvis det sker i et samspil med borgerne. Det er det, der er tankegangen bag forslaget, og det er det, der tiltaler mig ved det, men jeg har svært ved at se den model, som kan udmønte hensigten. Men jeg vil gerne være lydhør.

Uno Larsson (DF):

Enhedslistens forslag går ud på, at der skal stilles krav om, at 50 pct. af det antal vælgere, som stemte ved det umiddelbart forudgående kommunevalg, skal skrive under på et ønske om nyvalg.